

ماهنامه
حیات
میاشتنی
Monthly
Hera

دین ته دعوت او پر وړاندې یې خبرګونونه او له هغو سره تعامل

اسلام شناسی

برنامه ی تربیتی و تفریحی برای نوجوانان در شهر لیستر

Contact us:

+44 7459 561846

hayatfoundationuk

hayatfoundationuk

HayatMarefat

Office:

HomeFix Extra
336-340 High Road
Harrow Weald,
HA3 6HS

Registered Charity
in the UK
Reg No: 1145407

اصطلاحات اسلامي و احکام ان

صفات مؤمن

شاخص ها و صفات برجسته ای که مومن را نزد
الله محبوب بعد از پذیرش اصول عقیده نموده
است .

۱. غیرتمندی بخاطر ناموس و خانواده
۲. سخاوت و مهمان نوازی
۳. خلق نیک و مهربانی
۴. صداقت و راستگویی
۵. شجاعت و دلاوری

تفسیر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ...
مفهوم ایه کریم چنین هست : ای اهل ایمان،
همیشه احکام الهی را تحکیم و شاهد و حاضر
بر عدالت باشید . تخلف حقوقی و قانونی گروه
و قومی باعث نشود شما از عدالت به اساس
غضب و قهر بیرون رفته و به عرصه ظلم داخل
شوید. عدالت ثوابیست بخاطر الله و یا هم
عدالت نمودن نزدیک شدن به تقوی هست. از
الله جل جلاله بترسید ، زیرا الله از اعمال شما
آگاه هست.

ماهنامه تربیتی، علمی و دینی

سرمقاله

جهان نیازمند اطاعت اسلام

جهان بشریت همیشه برای نجات از سلطه نفس و خواهشات
شیطانی نیازمند اطاعت و پیروی از رهنمودهای دین اسلام
هست . دو همراه انسان (نفس و شیطان) همیشه انسان
را به سوی خودکامگی، قتل نفس، کبر و غرور، فساد و
فحشا، بی عدالتی و عدم پذیرش قوانین توصیه می نماید
و انواع لذایذ و فواید مادی را پیش چشمانش برجسته می
سازد ، (أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ
وَوَخَّتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاءً فَمَنْ
يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (23 سوره الجاثیه) - أَلَمْ
أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يٰبَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ (60 سوره یس) انسان با تمام توانمندی های علمی
و قوه های تحلیلی اش گرفتار این دو همراه شریرش
می گردد زیرا مکر و حيله نفس و شیطان وسیع و بزرگ
است. خونخوارترین انسان را شیطان و هوای نفسانی اش
شجاعترین معرفی کرده و اعمال زشت و بی عدالتی های
او را ، برایش کارهای نیک جلوه می دهد. گاهی انسان را
به مرحله ای می رساند که خود را خدای بزرگ معرفی می
کند و تمام انسان های دیگر را برده و مخلوق خویش می
پندارد. فرعون و نمرود از جمله نمونه های برجسته ان می
باشد. اما برای رهایی از این گرداب ظلم و وحشت، دوری از
شر شیطان و هوای نفسانی، دوست و همدمی با رب العالمین
هست. ان ذاتی که همه را به عدالت و تعاون، محبت و
دوستی، احترام و اخلاق، سخاوت و گذشت امر می نماید.
دوستی و همدم شدن با الله نوریست که باید انسان برای
رسیدن به ان تلاش و زحمت کشیده و فقط هدایات او را
تابعیت و از فرموده های حضرت محمد مصطفی صلی
الله علیه وسلم پیروی نماید. انسان تابع اسلام معیار
رفتار و تصمیماتش، قصه و پالیسی های او فقط عدالت
الهی هست و بس. اما انسان تابع شیطان معیار رفتار و
تصمیماتش، قصه و پالیسی های او فقط خودخواهی و خود
بینی هست و بس. انگیزه رعایت اصول دین و احکام الهی
را محبت الله تشکیل میدهد و انگیزه رعایت ظلم و فساد،
قتل و کشتار، فساد در روی زمین و بی عدالتی ها را محبت
شیطان و دنبال روی شیطان تشکیل می دهد.

هیئت مدیره

نور عالم حکیمیار | علاء الدین رحیق | شجاع مستقل

په دي گڼه کې:

۳ دین ته دعوت او پر وړاندې یې غبرگونونه او له هغو سره تعامل

۴ اسلام شناسی

۵ اتحاد او یو والی

۶ Why there are Differences in Madh-hbs in Islam?

۷ Gifts and Donation increase love and removes enmity

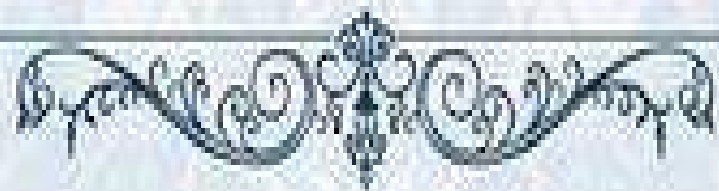
تاسو کولی شئ حرا مجله له لاندې ادرسونو څخه لاس ته راوړئ

London:

- Value 4 Money, 66 Golden Green Rd, London NW11 8LN
 - Max Savers, 8082- High Street EN8 7BU
 - HomeFix Extra, 336340- High Road, Harrow Weald, HA3 6HS
- Mob: 07459561846

Manchester:

Kamal Exchange, m10&13 salad lane, Longsight, Manchester 13 0QE.
Mob: 7988807237

دين ته دعوت او پر وړاندې يې خبرگونونه او له هغو سره تعامل

هيله اوتمه ورځه کېږي.

مولانا ابوفاروق

د ديني دعوت په وړاندې د ټولو انسانانو غبرگون يو شانته نه وي، ځينې خلک پخپله ددېن لپاره كوښښ كوي خو چې هر وخت دوى ته د دين دعوت ورسېږي نو سمدستي ورباندې عمل كوي لكه تېري سړي ته چې اوبه پيدا شي او تېرى سړى د اوبو پيدا كولو كوښښ كوي.

دا خلك د خپل سالم او ښه فطرت په خاطر د الله جل جلاله له دين څخه پرته بل دين نه مني اوكله كه د اسلامي دين څخه پرته د بل چا تر اثر لاندې راشي نو سمدستي د هغه په زيان او غلطۍ پوهېږي او هغه په سپكاوي سره ردوي.

د داسې خلكو په دعوت كې داعي ته هېڅ ډول ستونزې نه پيدا كېږي كله چې هم ورته داعي دعوت وركړي نو سمدستي دعوت مني، ځينې كسان ددېن سره اختلاف كوي خو ددوى اختلاف اصولي او فكري مخالفت نه وي، بلكه هغوى دين مني خو ددېن حقيقت ورته چا څرگند او تشرېح كړي نه دي، كله چې دوى ته دين په ښه توگه تشرېح شي نو بيا حتماً دين مني او په دې لاره كې چې هر مشكل وي هغه له منځه وړي.

هغوى ددېن په لوري داسې ورځنلي لكه څرنگه چې مور ته ورك شوي بچي پيدا شي هغه ډيره خوشحاليږي او بچي له خپلې سينې سره لگوي. دا د داعي وظيفه ده چې داسې خلكو ته د دين حقايق تشرېح كړي خوداسې لهجه او ژبه استعمال نه كړي كومه چې منطقيان يې استعمالوي اودمقابل لوري ژبه بندوي، بايدپه داسې طريقه د دين دعوت وچلول شي چې مخاطب متوجه او دعوت ومنې، نه دا چې له ډيرو خبرو څخه ستومانه او بالاخره په تېښته مجبور شي.

څوك چې ددېن داعي اوبلونكې وي دهغه لپاره داډول طريقه سمه اوصحيح نه ده اونه دالله پاك دين دې ته اړتياواحتياج لري، هغه بايدداسې رويه، سلوك او طريقه غوره كړي چې دمدعوزره، ذهن اودماغ ډاډه كړي اوهغه بې اختياره په شوق اودوق سره دالله پاك ددېن په لوري وروځنلي.

ځكه چې د اسلام ددين ټولو كائناتو او انسانانو له فطرت او مزاج سره برابر دين دى، تاريخ گواه اوشاهد دى چې كله هم دين انسانانو قبول كړى او منلى دى نو هغوى الله جل جلاله كامياب كړيدي او چې چا نه دى منلى هغوى د الله جل جلاله په عذاب اخته شويدي كه په دې هكله هيڅ پوه او معقول انسان ددې ډول استدلال مخالفت نه شي كولى، د دعوت مخالفت كول د ځينو كسانو له لوري په معقوليت نه وي ولاړ بلكه ددوى د مخالفت ترشاسپك اودليل علتونه وي.

داخلك ددېن مخالفت پدى خاطر نكوي چې هغوى ته ندي رسيدلي بلكې پدې خاطر مخالفت كوي چې هغوى يې منلوته تيارندي.

د داسې كسانو په منځ كې داعي تر هغه وخت پورې خپل دعوت چلوولي شي تر څو پورې چې ددې كسانو دمخالفت علتونه اواسباب نه وي راڅرگندشوي څوكله چې هغه راڅرگندشول نو داعى بايدپرى خپل وخت ضايع نكړي هغه چاته مخ واړوي او ورته متوجه شي چې د دعوت د قبلولو

ځينې كسان په حقيقت كې د دعوت سره مخالفت نه لري خو ددې دعوت چې كومې غوښتنې دي له هغو څخه ناخبره دى او هغه نشي پوره كولاى نو د داسې كسانو سره د اوږد بحث پرځاى هغوى ته يواځى ددېن غوښتنې بيانول پكار دي چې ددين له منلو څخه وروسته د دين غوښتنې عملي كړي او د دين له غوښتنو څخه مخالفت او انكار ونه كړي.

ځينې مخاطبين اومدعين د دين د غوښتنو څخه ناخبره وي ددې كسانو لپاره همدومره كافي ده چې د دين غوښتنې ورته بيان شي.

ځينې خلك د دين دحقانيت سره بالكل موافق وي خو عملاً له دين سره نه يوځاى كېږي د داسې خلكو لپاره بايد داعي له تشويق، ترغيب اوترهييب څخه كارواخلي اوهغوى په دين باندې دعمل كولو دغوره پايلواودنه عملى كولوپه صورت كې دبدوپايلوڅخه خبر كړي.

انبيا عليهم السلام لومړى د خپل قوم مشران دعوتول او په دې به يې خپل ټول قوت استعمالوه ځكه چې كه دقوم مشران په دېن باندې پوه شي او عمل پرى وكړي نو د ډيرو نورو كسانو لپاره به دهدايت وسيله شي كه دغو مشرانو خپل ټول صلاحيت اواستعدادپكار واچاوه نو د دين د دعوت لپاره دومره كار كولى شي چې د لاندې طبقې ډيرو خلكو دغه كار نه شو كولى پدې توگه به دداعى كار په څومياشتواوورځوكې پوره شى اوترڅوپورې چې دعوت د ټولني په لويانو اثر ونه كړي نو په ټولنه كې نه شي عملي كېدلى.

له ځينو خلكو سره داعى په مسئلو بحث كول غواړي خو دا بحث بايد د مناظرې حيثيت ونلري بلكه دا بحث بايدد پوهولو لپاره وي ځكه په مناظره كې مخاطب اومقابل لورى د مخالف او دشمن په حيث گڼل كېږي دهغه هره خبره رداوځوابپري سره له دې كه كلمه هم وايي داعي اوبلونكي هېڅكله داسى رويه نشي غوره كولى اونه يې بايد غوره كړي، بلكې هغه بايد د حق منونكي په توگه په هرگام كې خپله دنده سرته ورسوي، د مدعو او مخاطب سره چې څه برحق وي هغه بايدپه خوښۍ سره حق ومنى اوڅه چې غلط اوباطل دي هغه په حكمت اوزرورتيا سره ردكړي، په يوه حكمت اوتدبير سره دهغه دذهن اوفكر داصلاح اوسمون كوښښ دې وكړي.

د قوم مشرانو ته خطاب

ددعوت په مخاطبيونو كې ځينې خلك داسې وي چې ډير كسان په دوى پسې ځي او دوى د هغوى قاندين او مشران گڼل كېږي كه داعي داسې فكر وكړي چې د الله جل جلاله دين دغو قاندينو او مشرانو ته بايد ورسول شي دا ډير ښه فكر دى خو دا به عملاً آسان كار نه وي ځكه چې د داعي صلاحيت محدود وي اوهغه په يوه ځانگړې دايره كې كار كوي، اوس نو داعى. جمله نامكمله ده

په دوه طريقو سره داعي د دعوت كار سرته رسولى شي.

۱- لومړۍ طريقه داده چې مشران پريښودل شي اوعام ولس دعوت كړاى شي.

۲- دوهمه طريقه داده چې اول دخلكومشران اوقايدين دعوت كړاى شي او په دې مشرانو سر بېره چې څومره عام ولس ته دوى خپل دعوت رسولى شي بايد چې د رسولو كوښښ يې وكړي.

دا دوهمه طريقه د انبياء عليهم السلامو طريقه ده چې انبياء عليهم السلامو لومړى د خپل قوم مشران دعوتول او په دې به يې خپل ټول قوت استعمالوه ځكه چې كه دقوم مشران په دېن باندې پوه شي او عمل پرى وكړي نو د ډيرو نورو كسانو لپاره به دهدايت وسيله شي كه دغو مشرانو خپل ټول صلاحيت اواستعدادپكار واچاوه نو د دين د دعوت لپاره دومره كار كولى شي چې د لاندې طبقې ډيرو خلكو دغه كار نه شو كولى پدې توگه به دداعى كار په څومياشتواوورځوكې پوره شى اوترڅوپورې چې دعوت د ټولني په لويانو اثر ونه كړي نو په ټولنه كې نه شي عملي كېدلى.

په انبياء عليهم السلامو كې د دعوت ډير زيات قوت او صلاحيت وي په همدې خاطر هغوى د قوم مشرانو او سردارانو ته په آسانۍ دعوت وركولى شي، اوبريالى كېدى هم شي په اوسني وخت كې چې كوم امت دا كار كوي په ځينو كسانو كې دا لوراستعداد ډير ليدل كېږي او په ځينو كسانو كې لږه ځينوته داچې موقع او زمينه ورته د مشرانو د دعوت لپاره ښه برابره وي او ځينې داسې كسان شته دي چې د مشرانو د دعوتولو زمينه ورته برابره نه وي، په چا كې چې څومره استعداد وي او د دعوت زمينه هم ورته برابره وي بايد له موقع څخه گټه واخلي او خلكو ته دعوت وركړي، بايد خپل ځان ورته كمزوري ښكاره نه شي بلكه د خپل ځان په هكله داسې فكر وكړي چې له ده سره حق دى او الله تعالى دده ملگرى دى او چې څوك د دعوت مخالفت كوي په حقيقت كې ډير كمزورى دى سره له دې كه په ظاهري لحاظ ډير قوي ښكاري.

په همدې خاطر داعي بايد د خپل دعوت لپاره دلته جمله نامكمله ده او چې كله ورته د دعوت زمينه برابره شي بايد سمدستي دعوت وركړي اوهېڅ ډول شك اوتردد بايدورته پيدانشي. ددې كار په كولو كې اول ډير مشكلات راځي اولله جل جلاله خپل سفير او داعي بي كومكه نه پريږدي حتماً د داعي سړي كومك او مدد د الله جل جلاله له لوري په سختوحالاتواوشرايطوكې هم كېږي. كله چې داعي عامو خلكو ته دعوت وركوي نو ډيرې ستونزې ورته نه پيدا كېږي خودده استعداد پكې پكې نه راڅرگنديږي اوهغه شايد الله جل جلاله ته ډيره زارى او عاجزي ونكړي لكه څنگه چې په مشكلاتو كې يې كوي.

اسلام شناسی

علاء الدین (میق)

مطابق به فرموده الله جل جلاله در قران کریم و احادیث حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم انسان جانشین الله در اعمار زمین و برای عبادت الله جل جلاله خلق شده است. انسان گل سرسبد این جهان هستی هست و خداوند جل جلاله در او روح خود را دمیده است.

هستی دنیا را برای زندگی بهتر و چرخش حیات او خلق نموده و برای او توان استفاده از این پدیده ها را اعطا فرموده است. وی را مختار خلق کرده و پدیده عقل و شعور را در وجود او خلق نموده است.

ولی این دنیا محل آزمایش انسان در مقابل الله جل جلاله می باشد.

شیطان خلق شده است تا رقیب انسان باشد و تلاش او برای دور ساختن انسان از خالقش هست.

علاوه بر عقل و هوشی که خداوند در وجود انسان عطیه کرده است کتاب های اسمانی را نازل و پیامبرانی را نیز جهت هدایت وی ارسال نموده است.

سوال اینجاست:

آیا انسانی که همه ی این پدیده های دنیا بخاطر او خلق شده و با ختم موجودیت او در این نظام، نظام کونی نیز خاتمه می یابد دارای یک برنامه و پلان میباشد و یا خیر؟ حتما باید یک برنامه و پلان بسیار قوی و منظم و دقیق داشته باشد تا بتواند از این پدیده ها به نفع خود استفاده نماید.

اما معیار سنجش خیر و شر،

فایده و ضرر چه هست؟ و یا قانون

پذیرفته شده نحوه استفاده از متاع

دنیا را چه کسی باید برای انسان

ها وضع و طرح نماید؟

قبل از اینکه پاسخ این سوال را ارائه

نمائیم باید پاسخ سوال دیگری

رایاد اور شویم که اصلا انسانها آیا

ضرورت به پلان و برنامه در زندگی

خود دارند یا خیر؟

طبیعتا که جواب مثبت هست. بله

انسان نیاز بسیار شدیدی به یک پلان

و برنامه منظم دارد تا از گمراهی دور

شده و سعادت و نور هدایت نصیبش

گردد.

الله جل جلاله فطرتا انسانها را قانون

و برنامه پذیر خلق نموده است درست

مثل دوران تکمیلی خلقت وی.

علاوه بر فطرت، عقل و فهم انسانی

حکم می نماید که انسان برای

بهبود حیات و زندگی اش و برای

اینکه به کمال سعادت و نایل به

امید های خوب خودشود باید یک

پلان و برنامه منظم در زندگی خویش

داشته و طرح نماید که بوسیله ان به کوتاه ترین وقت

، با استفاده از سهل ترین اسباب به بهترین نتیجه برسد.

پاسخ سوال آغازین :

فقط الله جل جلاله شایسته گی طرح چنین قانون و برنا

مه را دارا می باشد. انسان ها به تنهایی خود نمی توانند

که این برنامه را طرح نمایند چون فکر انسان زائیده

حواس اوست و دایره کاربرد حواس انسان ها محدود می باشد

شد. بطور مثال چشم ما مساحت محدود هموار و یابی خم

و پیچ رامشاهده کرده می تواند و گوش ما از مساحت معلوم

و محدود چیزی را بما می شنواند و همین طور باقی حواس .

که نتیجتا معلوماتی را که این حواس محدود به فکر می

دهند طبعاً جامع و کامل نمی باشد.

نهایت امر تولیدات فکرمه قلیل و محدود می شود و نیز از طرف

دیگر هم یک اصل پذیرفته شده است که انسانها از محیط

اجتماعی و زیستی خویش و از عوامل اقلیمی خود نیز متأثر می

شود که بساموارد بواسطه رعایت این عوامل انصاف و دادگری

را زیر پا می نهد که این مثال مجرب وزنده هست که

بسا دانشمندان بسیار بزرگ در مواردی بواسطه تامین منفعت خویش و همجواری خود بر منفعت دیگران تاخت و تاز نمودند. پس نتیجه این فکر هم حتما در خود تعصب را دارا می باشد.

و یا اگر بالفرض و التقدير بگوئیم که تحت تاثیر اقلیم و جامعه نمی رود خوب می تواند که یک برنامه را برای یک

قاره و یک ملت بسازد که برای همین قشرمفید باشد و بس.

اما نمی تواند که برای تمام انسانها در تمام نقاط این کره

خاکی مفید باشد و هرملتی را به نهایت خوب که حقوق

همه انسانها مرعات شود برساند!

بالفرض و الحال که بتوانند قانونی را برای همگان طرح نما

یند خوب برای آیندگان هرگز این قانون مناسب نخواهد بود

چون خواص و نیاز و مقتضیات آیندگان و زمان آنها راهیچ

انسانی نمی داند.

فقط ذاتی می تواند که این برنامه را برای تمام انسانها

موجود و آیندگان طرح نماید که از انسانهای گذشته

و عوامل انحطاط و یا تمدن آنها آگاهی داشته باشد

و از آیندگان و نیازمندی شان بگونه مطلع باشد که از احوال

موجودین آگاهی دارد و این چکسی خواهد بود؟

طبعاً کسی باید باشد که خالق انسانها و افکارشان می باشد

که همانا جز الله واحد و برحق ثانی نیست .

خوب بعد از فهم به نیازمندی برنامه و قانون منظم برای

هدایت بشری و اینکه واضح آن جز الله کسی دیگر شده

نمی تواند فهمیده می شود که ادیان اسمانی که از جانب

الله نازل شده کتب آنها برحق بوده و هر کدام در مقطع

الف " نفس اماره { و ما ابرئ نفسی ان النفس لامارة بالسوء } ویژه گی این نفس انست که صاحب خود را به هر نوع عمل شنیع و پست امر می نماید که هیچ کوتاهی از این اعمال ناشایسته خود دره یج وقت ندارد لذا این نوع نفس مردود و پلید است .

باء " نفس لوامه { و لا اقسم بالنفس اللوامة }

ویژه گی این نفس انست که عاصی است ولی بعد از عصیان

صاحب خویش را ملامت و سرزنش نسبت به عملش می نماید

جیم " نفس مطمئنه { یا ایها النفس المطمئنه ارجعی الی

ربک ... }

و این نفس خاصان را میباید.

- بعد اجتماعی : اسلام بر اساس عدالت جامعه

را اصلاح نموده و سرو سامان می بخشد. جهت ساختار ان

گرد همائی هائی را آماده کرده است مثلاً:

الف- گرد همائی بمثابه مجالس ساکنان یک کوچه و یا

دهکده کوچک : که در روز پنج بار تکرار می یابد. که

حضور به جماعت های پنجگانه می باشد. که هر کدام

تقریباً 15 دقیقه طول می کشد.

ب:- گرد همائی بمثابه مجالس ناحیه ها و روستاهای بزرگ

می باشد. که حضور در نماز جمعه می باشد. که مدت ان

حدود یک ساعت است.

ج - گرد همائی بمثابه شورای یک شهر می باشد که

همان اقامه نمازها عید است.

د- گرد همائی بمثابه یک کنفرانس عمومی و ملی می باشد.

که همانا اشتراک در حج بیت الله الحرام است.

❖ بعد سیاسی : انسان ها برای

رسیدن به امیال شان بسا اوقات

از برنامه های فردی خویش که جز

خودش کسی دیگر را مطلع نمی

نماید استفاده می نماید که اصلاً این

یک اصل در بین انسانها می باشد که

همین طور هر خانواده و اهل هر قریه

و بالاتر از ان اهل یک شهر و بالاتر از

ان ملت هر کشور برای رسیدن به

برنامه های منفعتی خویش پلان ها

و برنامه ها و نظام خاص خود را دارند

اسلام این نظام سیاسی و رهبری را

با رعایت اصل عدالت اجتماعی

بر مبنای شوری پایه ریزی می نماید

تا نشود که برنامه شان ظالمانه و یا

خود هانه باشد.

❖ بعد قانونگذاری: انسان ها خلقتاً

اجتماعی آفریده شده اند که از هم

جدا، به تنهایی زندگی کرده نمی

توانند ضرورتاً باید در کنار هم

باشند از اینرو به یک اداره منظمی

جهت تنظیم روابط فردی و اجتماعی

و اقتصادی و... در بین هم نیازمند اند.

و اسلام بهترین و سالم ترین شیوه را جهت قوت و پایدار

ماندن این ارتباطات طرح نموده که در مجموع اهل یک

اجتماع را در قبال همدیگر مسئول دانسته و بر رعایت اصل

قاعده اخوت و برابری آنها را مامور گردانیده است.

- بعد تمدن و پیشرفت : انسانها همیشه برای به کمال

رسیدن خویش سعی و تلاش می ورزند تا در عرصه های

مختلف زندگی موفق باشند و اسلام در این بعد دانش و

تفکر، سعی و تلاش، کار و عمل را وسیله نوآوری و پیشرفت

معرفی مینماید.

کتاب مربوطه

1- سیمای اسلام " علامه طنطاوی رح .

2- اسلام و غرب " سید ابوالحسن ندوی رح .

3- مبادی اسلام " ابو اعلی مودودی رح .

زمانی خویش تکمیل کننده کتاب گذشته و ناسخ ان میباشد

و با برنامه و پیام مجدد و تازه ابداعی خویش وارد میدان

هدایتگری و رهبری بشر میشود که از جمله این کتاب ها

کاملترین آنها از حیث پیام و برنامه های سیاسی و تعلیمی

و تربیتی و اقتصادی و... و از حیث زمان نزولش همانا دین

اسلام می باشد، دین که هزار و چهارصد و اندی از نزولش

میگذرد و هنوز هم پیام برای بشر دارد لذا خواستیم تا نگرشی

از این روزنه بحث خویش به تا بش نوری دین اسلام داشته

باشیم.

قران کریم که کتاب کاملی در بخش انسان شناسی میباشد

انسان ها را متشکل از چندین بعد می داند که علما علم

اجتماعی و تاریخی نیز حیات بشری را به بخش های ذیل

تقسیم نموده اند :

- بعد روحی: اسلام در این بخش برای انسان انواع

موجوده مختلفه نفوس را به معرفی می گیرد و بعد از ان به

واسطه این که حقوق خود و دیگران را بشناسد و زیر یوغ

نفس نرود تزکیه و اصلاح سازی نفس را تاکید می نماید

. که تقسیم نفوس قرار شرح ذیل می باشد:

برنامه ی تربیتی و تفریحی برای نوجوانان در شهر لیستر برگزار گردید

نهاد خیریه حیات فوندیشن برای ارتقای ظرفیت، تمرین باهمی و کنارهمدیگریستن به تاریخ 4 و 5 نوامبر سال 2023 در انستیتوت مارک فیلد شهر لیستر انگلستان ورکشاپی را دایر نمود. در این ورکشاپ دو روزه که همه اشتراک کنندگان همراه فامیل های خویش حضور یافته بودند موضوعات فرهنگی، اخلاقی، انکشافی، صلح و حل منازعات، ارتباطات و شیوه های همیاری و همکاری تمرین گردید. فعالیت های پروگرام به دو بخش تقسیم شده بود

الف - ورزش و صحت
ب - تدریس و رسامی

میکانیزم این ورکشاپ با استفاده از شیوه های مدرن تدریسی و تربیتی تهیه گردیده بود که اطفال، نوجوانان، زنان و مردان وفق اخلاق اسلامی و فرهنگ دینی و افغانی شان سهم گرفتند و جوایزی برای برندگان نیز اهدا گردید.

اشتراک کنندگان از شیوه مدیریت، سهولت های تنظیم شده در محیط و موضوعات ارایه شده اظهار خوشحالی و خورسندی نمودند و تاکید بر داشتن چنین پروگرام های در سال های دیگر نمودند.

اتحاد او یو والی یوه مهمه اسلامي فریضه

نبي عليمي - لندن (هارورډ)

په اسلام او مسلمانان ټولنه کې اتحاد او یو والی ته دومره اهمیت ورکړل شوی دی چې حتی د مسلمانانو ترمنځ اتحاد او وحدت یوه فریضه او نفاق او اختلافات د مسلمانانو ترمنځ یو جرم گنل شوی دی نو ځکه خو ویلی شو چې اسلامي یواځینې مبین دین دی چې په ټینگه یې ورورولی ته بلنه ورکړې چې په کې مینه، اتحاد او همکاري شامله ده او همدا د اسلام مبین دین دی چې له تفرقي څخه یې کرکه کړې چې هغه د مسلمانانو ترمنځ د کمزورۍ او ناکامۍ سبب کېدلی شي.

د قرآن عظیم الشان د ارشاداتو څخه : واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا واذکرو نعمت الله علیکم اذکنتم اعداء فألف بین قلوبکم فأصبحتم بنعمته اخوانا وکنتم علی شفا حفرة من النار فأنقذکم منها کذا لکم نبین لکم آیته لکم تهتدون (۱۰۳ آل عمران).

او منگولې ولگوي به دین د الله ټول، او مه سره مختلف کېږئ او یاد کړئ نعمت د الله په تاسې باندې کله چې وئ تاسې یو بل سره دښمنان نو مینه واچوله الله په زړونو ستاسو کې پس وگرځېدئ تاسو په نعمت د الله سره وروڼه یو د بل، او وئ تاسې د اور د کندي په غاړه نو و یې ژغورلی له هغې نه نو همداسې الله جل جلال بیانوي تاسې ته دلایل خپل چې تاسې په سمه ټینگ پاتې شئ.

د پورتنی مبارک آیت څخه په څرگنده معلومېږي چې په اسلام باندې منگولې لگول په رښتیني توگه د مسلمانانو ترمنځ د یو والی او وحدت بنسټ جوړوي، څوک چې د الله په رسی منگولې لگوي، باید د خپلو مسلمانو وروڼو سره دښمني و نه کړي او د الله جل جلال رسی همدا اسلام او قرآن دی.

په قرآن عظیم الشان کې ډېر آیتونه په دې هکله دي چې الله جل جلاله یې مونږ ته بیان کوي، چې پس له ایمان راوړلو مې تاسې ته د ورورولۍ نعمت په نصیب کړي، چې دا نعمت د اسلام نه مخکې د جاهلیت په دوره کې چاته نه ورکړل شوی، ځکه خو د جاهلیت د دورو قصې موجودې دي چې جنگونه، اختلافات او خونریزیاې به وې او داسې نور..

قرآن عظیم الشان خپله ددې لوی نعمت ذکر کوي (وَأَلْف بَیْن قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِی الْأَرْضِ جَمِیْعًا مَا أَلْفَتْ بَیْن قُلُوبِهِمْ وَ لَکِنَ اللَّهُ أَلْفَ بَیْنَهُمْ أَنَّهُ عَزِیزٌ حَکِیْمٌ) (التوبه ۶۳).

ترجمه: الله فرمایي چې مینه مې واچوله په زړونو د دوی کې که چېرته تا هر هغه څه چې په ځمکه کې دي ټول مصرف کړي وی، نو د دوی زړونه به دې سره نه و نژدې کړي، نو الله د دوی زړونه سره نږدې کړل او بېشکه چې الله غالب او د حکمت څښتن دی.

د یو والی او ورورولۍ دې مهمې موضوع ته په قرآن او نبوي احادیثو دواړو کې ډېر اهمیت ورکړل شوی دی چې دلته د نمونې په ډول یو مبارک حدیث راوړو (عن عمر ابن الخطاب ان النبی صلی الله علیه وسلم قال: علیکم بالجماعة وإیاکم والفرقة فإن الشیطان مع الواحد وهو من الاثنین أبعد من أراد بحبوة الجنة فلیزم الجماعة) ترمذي.

ترجمه: تاسو خامخا د مسلمانانو له جماعت سره یوځای اوسئ او همپشه تاسو له تفرقي څخه ځان وساتئ ځکه شیطان له یو کس سره ملگری وي او له دوه کسانو ځان لرې ساتي او که څوک د جنت خوشالي غواړي یا غوره جنت غواړي نو د مسلمانانو له ډلې سره دې یوځای اوسي.

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د پورتنی مبارک حدیث څخه په واضح ډول څرگندېږي چې د مسلمانانو ترمنځ یو والی او یو ځای اوسېدل او د جماعت په شکل ژوند کول څومره اهمیت لري، او کنه خدای مکړه سړی ورکېدلی هم شي. په آخر کې به زه دا ووايم چې مونږ مسلمانانو یو امت یو په یوه کلمه سره راټول یو او د یو هدف لپاره ژوند کوو، چې همدغه یو هدف لومړی رسالت دی چې د همدې لپاره کار کوو او هغه دا چې د خیر ښېگڼې لپاره دعوت وکړو چې په همدې باندې اسلام راغلی دی، الله جل جلاله دغه لوی هدف ددې امت لپاره په دې مبارک آیت کې بیانوي:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۴)

ترجمه: او وي دې له تاسې یوه ډله چې دعوت کوي په لوري د خیر او امر کوي په نېکۍ او مخنیوی کوي له بدو او همدغه خلک بريالي دي.

و من الله توفیق

Why there are Differences in Madh-habs in Islam?

Madh-habs are basically characterized by differences of opinions more than they are characterized by uniformity and agreement and this is why we should not follow any madh-hab.

Reading to the above provided statement, I want to claim that I am agreed to the first part, i.e. madh-habs are characterized by differences of opinions more than they are characterized by uniformity and agreement, although I do not agree that we should not follow any madh-hab. According to Abdul Baqi (2010, para. 1) it has been observed that talking about madh-habs, two groups of people are in two extremes. First group of people think that madh-habs are basis of differences and dispute among Muslims and they are not needed when we have Qur'an and Sunnah with us, so we should not follow them. Second group of people think that their own madh-hab is the only legal and right source of Islamic legislation and nothing out of that is acceptable and if a person chooses another madh-hab, he may lose his religion. As I stated before, these two groups are in two extremes and following a madh-hab is a midway between two above mentioned statuses.

Definition of Madh-hab:

Madh-hab is an Arabic word, and it is called to a way of organized efforts of deducting Islamic legislation from those textures of Qur'an and Sunnah, meaning of which is not clear to a common man, or which may arise different meanings. Madh-hab paves the way of clear and organized understanding of Islam to a person who cannot get the lateral and real meaning of Qur'an and Sunnah. Madh-habs introduce some basic principles which help us deduce the correct legislation from Qur'an and Sunnah, besides providing solution for the issues which are not mentioned in Qur'an and Sunnah according to the issues which have clear commandments (Abdul Baqi, 2010, para. 2).

Why there are Differences?

There are some commandments in Qur'an and Sunnah which a common person can understand without being confused as Allah says: Do not back bite. Surah AlHujarat: 12. Anyone who knows Arabic language can understand the meaning of this

verse. Also as Prophet Muhammad sallallahu alaihe wasallam says: There is no preference of an Arab over a non-Arab. The meaning of this hadith is also very easy and there is no confusion related to it. On the other hand, there are commandments in Qur'an and Sunnah which cannot be understood easily, or even seem to contradict each other. Allah says: And those women who are divorced should wait for three Quruu (Surah Al-Baqarah: 228). In the mentioned verse, Quruu can be translated as monthly menstruation period (haydh), or the clean these between two menstrual period (tuhr), so which meaning should a common Muslim choose? Prophet Muhammad sallallahu alaihi wa sallam says: whoever has an Imam, then Imam's

and basics of madh-habs. In fact, these differences are considered mercy of Allah upon us, considering that every explanation of verses of Qur'an and Ahadith have followers among Muslims and all the orders of Allah and his Prophet sallallahu alaihe wa sallam are accepted by different groups of Muslims. The Best and Safest Stance a Muslim should Take Regarding Madh-habs: Abdul Baqi (2010, para. 17) expresses the proper stance of a Muslim regarding madh-habs. It must be understood that following a particular madh-hab is need of a common Muslim and it helps us understand and follow rules of Islam correctly. Besides this, we should consider the following rules:

- Madh-hab is need of a person who cannot interpret rules from Qur'an and Sunnah directly and does not have enough knowledge.
- Following a madh-hab helps us keep away of deviations.
- Following a madh-hab help us be away of searching easy ways (Rukhsat) in rules, as scholars say: We are afraid of becoming Zindeeq of a person who tries and searches for Rukhsats of scholars.
- It is need of a common man to follow a certain madh-hab, as he/she cannot trust one scholar's knowledge in an issue; and another scholar's knowledge in another issue, as a common man is not able to do comparison of reasons.
- There aren't only four madh-habs, and we had scholars whose knowledge was in the level similar to founders of four madh-habs, although the speciality of four madh-habs is that they are compiled and have worked for, since 1400 years.
- No one should mock on madh-habs, instead madh-habs should be considered as principles structured by valued scholars of ummah in order to make easy ways to interpret rules from Qur'an and Sunnah.
- It is not allowed to have factionalism for and against any particular madhhab.
- It is not allowed to divide Muslims by

recitation is his recitation, although another Hadith says: There is no salah for he who does not recite Surah Al-Fatihah. Comparing the above two Ahadith, it seems that these both are contradicting each other (Uthmani, 1396 Hijri pp. 6-8). Here the scholars of madh-hab come in picture and help us understand the meaning of Quruu, according to their understanding of Qur'an and Sunnah. In addition, they help us to understand how the above mentioned Ahadith are not contradicting each other, and this is how there is possibility of differences of opinions between scholars of madh-habs in accepting the meanings of ambiguous words, or establishing basics which gave raise to their madh-hab which resulted in differences between the legislations, rules

raising issues of following or not following madh-habs, because there are limited commandments in which scholars have differences of opinions, while most of commandments are clear and do not cause any ambiguity, and call for division on such an issue causes big divisions and clashed between Muslims.

References

- Abdul Baqi, M. (2010). Madh-habs of Fiqh, their Origin, Need and Proper Stance (translated). Retrieved on 09.12.13 from www.eslahonline.net/16524.
- Uthmani, M., T. (1396 Hijri). Legal Status of Following a Madhab. (Sent by TA)

Gifts and Donation

increase love and removes enmity

by Hishaam Obeidi

Prophet (SAW) says: Give presents to one another, for a present removes rancor. Gift and donation are acceptable in Islam and our beloved Prophet (SAW) encouraged us to give gifts and donation to increase love for each other and it removes enmity and rancor. Donation has different with charity. In charity, we are encouraged to give to poor and donation is given to anyone, no matter poor or rich. This essay will talk about gifts and donations and will provide evidences about them.

According to Shirazi (2005, p: 780), the meaning of gift in Arabic is hibah; namely to give someone for free without asking in return. Donor must have conditions like sanity, puberty and intention to give the gift. If someone gives the gift and other person accepts without talk, it is acceptable.

As it was mentioned that giving gifts is one of the Islamic manners and it makes strong good connection and love between people, as Prophet (SAW) said: Give presents to another to gain the love of one another. The Prophet (SAW) himself accepted gifts and gave people gifts also, as it is mentioned in this Hadith of Al-Bukhaari that Aa'ishah may Allah be pleased with her said: The Messenger of Allah (SAW) used to accept gifts and reward people for giving them. This Hadith shows that Prophet (SAW) used to give gifts in return or even better. According to this verse Allah says: Is the reward for good (anything) but good? (Quran, 55:60). There is a Hadith that shows to react or treat gently in as He (SAW) said in an authentic narration: Whoever does you a favour, respond in kind, and if you cannot find the means of doing so, then keep praying for him until you think that you have responded in kind. It shows that if someone is not able to give back, the return should be pray to the giver and according to an authentic hadith, a pray (dua) in this regard is Jazak Allah Khair. At-Tirmithi may Allah have mercy upon him narrated that Usaamah Ibn Zayd may Allah be pleased with him said: The Messenger of Allaah (SAW) said: Whoever has a favour done for him and says Jazaak Allaahu khayran has done his utmost to thank him. It is worth mentioning that

there is some difference between sadaqa or charity and gift. Charity is usually given to poor and needy people but gift is given to needy people. However, it is not necessary to give gifts to poor person, it can also be given to rich person in order to establish mate ship or friendly relationship. Both of them are acceptable and honourable in Islam, and indeed both of these actions should be for the sake of Allah and will be rewarded. Prophet (SAW) used to accept and give the same or even better, as it is mentioned in a Hadith that Aa'ishah may Allah be pleased with her said: The Messenger of Allah (SAW) used to accept gifts and give something in return. On the other hand, he did not accept charity because the charity is the act of cleaning from the

sinfulness or for other reason he did not accept it. There many reasons and wisdom behind this that we are encouraged to give gifts and it will tide relationship and increase love between families, relatives and friends; according to giving gifts in Islam (2009).

Ruling on differentiation between children in gift-giving clearly mentions that we have the opinions of many scholars in hand to prove that it is haraam for parents should they not equally treat their children. The scholars who said it is not permissible, stated evidences, such as a Hadith of Al-Bukhaari (2586) and Muslim (1623) in which AlNu'maan ibn Basheer may Allah be pleased with him said that

his father brought him to the Messenger of Allah (SAW) and said: I have given this son of mine a slave who used to belong to me. The Messenger of Allah (SAW) asked: Have you given a similar gift to all of your children? He replied: No. The Messenger of Allah (SAW) said: Then take (your gift) back. There is another narration according to which Al-Nu'maan ibn Basheer may Allah be pleased with him said: My father gave me a gift of some of his wealth, but my mother, Amrah bint Rawaahah, said: I will not approve of it until you ask the Messenger of Allah (SAW) to bear witness to it. So my father went to the Prophet (SAW) to ask him to bear witness to the gift. The Messenger of Allah (SAW) asked him: Have you done the same for all of your children? He replied: No. He (SAW) said: Fear Allah and treat your children justly. So my father came back and took that gift back. According to another version narrated by Muslim, the Messenger of Allah (SAW) said: O Basheer! Do you have any other children? He said: Yes. He (SAW) said: Have you given all of them a similar gift? He replied: No. He (SAW) said: Then do not ask me to bear witness to this, for I do not bear witness to injustice. These evidences show that it is compulsory for parents to treat among their children equally and be just to them, otherwise it will cut tie of relationship between families, decrease love and increase hate and rancor between them.

Finally, we have to try to establish the Sunnah of our Prophet (SAW) in our lives and do give gifts and charity to our families, relatives, friends and needy people to increase love between us and remove hatred and rancor among us. In addition, when we give gifts, it is not well mannered to ask for return.

References

Giving Gifts in Islam. (2009). Retrieved on 16/12/2014 from: <http://www.islamweb.net/emainpage/articles/135329/giving-gifts-in-islam>

Ruling on differentiation between children in gift-giving. Retrieved on 16/12/2014 from: <http://islamqa.info/en/22169>

Shirazi, S. S. H. (2005). Islamic Law. [Online, Google Books]. Retrieved 16/12/2014 from: http://books.google.co.nz/books?id=QFAMAgAAQ-BAJ&pg=PA780&lpg=PA780&dq=islamic+book+about+gift+and+donation+source=bl&ots=ONsr1SZ9Ar&sig=PRpQ8xFu0P019yRux97Go0MmJM&hl=en&sa=X&ei=Tzx-pVN7aBqHRmwWNj4GAaw&ved=0CGkQ6AEwC-Q#v=one_page&q=islamic%20book%20about%20gift%20and%20donation&f=false

The Holy Quraan. Shown as (Chapter: Verse).

ماہنامہ
حیاتی
میاشتنی
Monthly
Hera

Contact us:

- +44 7459 561846
- hayatfoundationuk
- hayatfoundationuk
- HayatMarefat

Office:
HomeFix Extra
336-340 High Road
Harrow Weald,
HA3 6HS